

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/343/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211226549
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7211226549.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu: EOS KSI Česká republika, s.r.o., Praha 4, Novodvorská 994, IČO: 25 117 483, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: V. H., nar. XX.X.XXXX, bytom S.H., D. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zast. advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, Advokátska kancelária Stropkov, Nám. SNP 7, o 713,67 eur s prísl., o odvolaní žalobcu a vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice II, č.k. 13C/43/2012-71 z 29.6.2012 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie v napadnutej časti, vo výroku o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania tak, že zaväzuje žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho advokáta 141,79 € do 3 dní po právoplatnosti uznesenia.

Zaväzuje žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho advokáta trovy odvolacieho konania v sume 40,03 € do 3 dní po právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením zastavil konanie vo veci samej, rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania, žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalobcu zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 70,90 € na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a nariadil vrátiť žalobcovi súdny poplatok vo výške 35,87 € prostredníctvom Daňového úradu Bratislava v lehote do 15 dní od doručenia odpisu právoplatného súdneho rozhodnutia.

O zastavení konania vo veci samej rozhodol podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p.

O trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným rozhodol podľa § 146 ods.2 veta prvá O.s.p., pričom vychádzal zo záveru, že žalobca nevezal späť návrh pre správanie sa žalovaného, preto z procesného hľadiska zásadne platí, že žalobca zavinil zastavenie konania a je povinný nahradiť žalovanému trovy konania. Keďže však žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, rozhodol tak, že mu ich náhradu nepriznáva. Žalobca bol neúspešný, preto nemá právo na náhradu trov konania. O trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi rozhodol s poukazom na ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. a s prihliadnutím na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a priznal vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu ním účelne vynaložených trov, pričom za účelne vynaložené považoval trovy spočívajúce v odmene advokáta za úkon právnej služby, a to podanie vyjadrenia k žalobe zo 14.5.2012 vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za tento úkon vypočítanej podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. (tarifná hodnota 713,67 €), t.j. 51,45 €, paušálna náhrada 7,63 € (§ 16 ods. 3 cit.vyhl.)

a DPH vo výške 11,82 €, čo spolu predstavuje čiastku 70,90 €. O povinnosti žalobcu zaplatiť tieto trovy priamo advokátovi vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu zastúpenia, pretože z okolností danej právnej veci podľa záveru súdu prvého stupňa je zrejmé, že k žiadnemu takémuto úkonu v danej veci nedošlo. Vedľajší účastník plnomocenstvom z 2.1.2012 splnomocnil advokáta „na právne zastupovanie spočívajúce vo vstupe vedľajšieho účastníka do súdnych konaní vedených na súdoch SR v spotrebiteľských veciach na strane spotrebiteľov a na zastupovanie v konaniach, do ktorých vedľajší účastník vstúpi“. Podľa záveru súdu prvého stupňa nedošlo uvedeným spôsobom k relevantnému úkonu právnej služby, nedošlo k prevzatiu a príprave zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, pretože ako vyplynulo z oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, vstúpil do vedeného konania bez toho, aby mal akúkoľvek vedomosť o jeho predmete, a so vstupom požiadal o doručenie návrhu na začatie konania.

O povinnosti vrátiť včas zaplateného súdneho poplatku žalobcovi rozhodol podľa § 11 ods. 3 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

Uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka napadli včas podaným odvolaním vedľajší účastník a žalobca. Vedľajší účastník navrhol zmeniť uznesenie v napadnutej časti tak, aby žalobca bol zaviazaný na náhradu trov v celkovej výške 141,79 €, zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil sumou 40,03 €. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa o trovách vedľajšieho účastníka rozhodol nesprávne, pretože nie je možné súhlasiť s argumentom súdu prvého stupňa, že z okolností danej právnej veci je zrejmé, že k žiadnemu takémuto úkonu nedošlo (prevzatie, príprava zastúpenia, vrátane prvej porady). Poukazujúc na to, že tento úkon v sebe zahrňuje aj žiadosť o poskytnutie informácií potrebných na vstup do konania, administratívnu činnosť sekretariátu kancelárie spočívajúcu v evidencii v menoslove ďalších evidenčných pomôckach, založenie spisu, vyhotovenie písomného podania o vstupe do konania a jeho zaslanie súdu. Tento úkon právnej služby nie je naplnený podpisom plnomocenstva, ale zahŕňa celý proces od prevzatia zastúpenia, cez prípravu, ktorá vedie k tomu, že vo veci je podané kvalifikované stanovisko. Oznámením o vstupe nebol ukončený proces prípravy právneho zastúpenia, pretože z povahy činnosti vedľajšieho účastníka okolností jeho vstupov je zrejmé, že s predmetom v spotrebiteľskej veci sa môže oboznámiť až potom, čo sa dorúčením oznámenia o vstupe stane v konaní vedľajším účastníkom. Oznámenie o vstupe je predpokladom toho, aby mu vzniklo právo žiadať návrh a prílohy a až po ich doručení sa môže oboznámiť s rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré tvoria právny základ uplatneného nároku a podať vo veci kvalifikované vyjadrenie. V tejto súvislosti poukazoval na zmysel vstupu vedľajšieho účastníka do konaní s poukazom na článok 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS. Poukázal na to, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc vo všeobecnosti možno odvodiť z článku 47 ods. 2 Ústavy, ďalej poukazoval na právo každého účastníka na to, aby hoci aj v jednoduchej skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom, ide o ústavne zaručené právo. Poukazoval na to, že v iných konaniach, aj bez akéhokoľvek písomného vyjadrenia, pokiaľ dôjde k späťvzatiu žaloby po vstupe vedľajšieho účastníka do konania, boli im priznané trovy konania, a to vo viacerých veciach, v ktorých rozhodoval Krajský súd v Košiciach, Krajský súd Prešov, Krajský súd Banská Bystrica s tým, že ktorékoľvek z citovaných rozhodnutí na výzvu súdu obratom predloží. V predmetnej právnej veci podľa jeho názoru boli uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda bolo nutné použiť normy spotrebiteľského práva, aj výkladové pravidlá ich aplikácie.

Žalobca v odvolaní navrhol zmeniť ním napadnutý výrok o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania nebola priznaná, zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 19,12 € s DPH, pozostávajúce z 1/2 -ice úkonu právnej služby vo výške 9,96 € s DPH a paušálnej náhrady k právnomu úkonu vo výške 9,16 € s DPH (podané odvolanie). Rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi s poukazom na ust. § 93 ods. 1,2 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p., § 150 os. 1,2 O.s.p. nepovažoval za správne, majúci za to, že priznanie trov vedľajšiemu účastníkovi je zjavne neodôvodnené a má znaky arbitrárnosti. Bol toho názoru, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, v tejto súvislosti poukazoval na

rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/141/2012. Ďalej poukázal na to, že nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka. Podľa jeho názoru v tomto prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j., že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia poukazujúc na ust. § 32 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. s poukazom na možnosť využívania určenej podpory ministerstva v zmysle § 25 zák. č. 250/2007 Z.z.. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie Okresného súdu Nitra sp.zn. 25C/58/2012. Zastával názor, že pokiaľ sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta, musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov, v opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti, čo ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí 5Co/26/2012. Zastával názor, že v konaní vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a ne hospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím § 150 O.s.p.. Poukazoval na to, že rozhodnutie o náhrade za úkon právnej služby, prevzatie a príprava zastúpenia je nepreskúmateľné, nakoľko z rozhodnutia nie je zrejmé akým spôsobom sa právny zástupca oboznámil so spisovým materiálom, v tejto súvislosti takisto poukazoval na rozhodnutia Okresných súdov Bratislava II, Bratislava IV, Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 17Co/91/2012 z odôvodnenia ktorého vyplýva, že išlo o paušálny vstup združenia do konaní, u ktorých pre vstup nebol žiaden dôvod iba zbytočne navyšuje trovy konania.

Výroky uznesenia, ktorým bolo konanie vo veci zastavené, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania, žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva a o povinnosti vrátiť žalobcovi časť súdneho poplatku nebolo napadnuté odvolaním, tieto výroky sa stali právoplatné (§ 206 ods. 2 O.s.p.), preto nemohli byť v odvolacom konaní preskúmané.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) v napadnutej časti a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je nedôvodné, odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné, preto uznesenie v napadnutej časti podľa § 220 O.s.p. zmenil.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ak nie je ustanovené inak považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považujú aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/13 výpočtového základu, ak klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy.

Ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zaviniel, že sa konanie muselo zastaviť. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej. Preto pokiaľ navrhovateľ vzal návrh späť z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniel zastavenie konania a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi (pokiaľ neprichádza do úvahy postup podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má rovnaké procesné práva ako účastník konania, na strane ktorého vystupuje. Preto to, čo sa vzťahuje na účastníka konania, platí, najmä z hľadiska náhrady trov konania aj pre vedľajšieho účastníka.

Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z. z.

Predpoklad na priznanie náhrady trov konania v posudzovanej veci spočívajúci v podmienke, že trovy musia byť účelne vynaložené, treba interpretovať v súlade s dvomi významnými právnymi normami:

1. podľa článku 47 ods. 2 Ústavy, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi...,
2. podľa § 3 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov.

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že podľa ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, za podmienok ustanovených zákonom. Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia, združení v nejakom združení, sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť podľa názoru odvolacieho súdu, vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (podľa názoru odvolacieho súdu ide o znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa), a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže, podľa odvolacieho súdu, vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše, v zákone č. 250/2007 Z. z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach (§ 1, 3, 4, 10, 14b, 19, 20, 25 a 26a). Ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takému združeniu (porovnaj najmä § 25 citovaného zákona), aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. V tejto spojitosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 3 Ústavy každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Združeniu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom (podľa názoru odvolacieho súdu ani v hmotnoprávných vzťahoch) a tento záver musí byť základom pre posúdenie práva združenia, na náhradu trov konania vzniknutých trovami advokátskeho zastúpenia.

Takýto výklad základného práva na právnu pomoc podľa článku 47 ods. 2 Ústavy v spojení s § 3 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. je potrebné uplatniť v posudzovanom spore aj vo vzťahu k § 146 ods. 2 O.s.p., osobitne ku náhrade trov konania, vzniknutých právnou pomocou poskytnutou advokátom. Vychádzajúc z takéhoto výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov odvolací súd je názoru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom boli zbytočné, respektíve neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Za neúčelný úkon však nemožno bez ďalšieho považovať vstup vedľajšieho účastníka do konania, lebo po prvé, taký úkon Občiansky súdny poriadok upravuje a pripúšťa bez obmedzenia (jediným obmedzením je to, že konanie zatiaľ právoplatne neskončilo) a po druhé, ide o vstup do neprávoplatne skončeného konania, v ktorom sa nedá vopred vylúčiť, že vedľajší účastník so zreteľom na povahu súdnej ochrany a jej špecifický predmet, ktorým je ochrana spotrebiteľa, vo všeobecnosti môže účinným spôsobom plniť svoju funkciu vedľajšieho účastníka. Navyše v tomto prípade bolo podané vyjadrenie vedľajšieho účastníka v konaní pred súdom prvého stupňa, v ktorom okrem iného došlo aj k vzneseniu námietky premlčania a vyjadreniu k obsahu žaloby. Je teda zrejmé, že boli splnené podmienky pre priznanie odmeny za právny úkon prevzatie a príprava zastúpenia, keďže prevzatie a príprava zastúpenia v sebe zahŕňa udelenie plnomocenstva, oboznámenie sa s predmetom konania a tým, že vedľajší účastník podával vyjadrenie k predmetu konania, muselo dôjsť k oboznámeniu sa s predmetom konania z jeho strany, preto i keď možno súhlasiť s tým, že samotný vstup do konania bol paušálnym úkonom, v nadväznosti na ďalší úkon nemožno konštatovať, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre priznanie odmeny za úkon príprava a prevzatie zastúpenia z dôvodu, že k tomuto úkonu nedošlo.

Z uvedených dôvodov ako už bolo vyššie uvedené odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie a priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania za dva úkony, a to prípravu a prevzatie zastúpenia a podanie vyjadrenia k žalobe, vrátane paušálnej náhrady a DPH.

K odvolacím námietkam žalobcu je potrebné uviesť, že neobstojí jeho tvrdenie o nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti, v ktorej vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov konania za úkon príprava, prevzatie zastúpenia, pretože, ako to vyplýva z predchádzajúcej časti odôvodnenia, súd prvého stupňa za tento úkon odmenu advokátovi nepriznal.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 224 ods. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému v odvolacom konaní žiadne preukázateľné trovy nevznikli. Úspešnému vedľajšiemu účastníkovi odvolací súd priznal, náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci - odvolanie v sume 25,73 € (§ 14 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), paušálnu náhradu v sume 7,63 € (§ 16 ods. 3 zák.č. 655/2004 Z.z.) a DPH 20 % v sume 6,67 € (§18 ods. 3 zák.č. 655/2004 Z.z.), čo je spolu 40,03 €, ktorú sumu je žalobca v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.